

Економічні науки

УДК 336.7

Хома Ірина Борисівна

*доктор економічних наук, професор, професор кафедри
Національний університет «Львівська політехніка»*

Khoma Iryna

*Doctor of Economics, Professor, Professor of the Department
Lviv Polytechnic National University
ORCID: 0000-0002-3737-1601*

Марків Христина Романівна

*бакалавр
Національний університет «Львівська політехніка»*

Markiv Khrystyna

*Bachelor
Lviv Polytechnic National University
ORCID: 0009-0008-7898-7382*

**МІНІМІЗАЦІЯ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ НА ПРИКЛАДІ АТ
“РАЙФФАЙЗЕН БАНК”
MINIMIZATION OF FINANCIAL RISKS USING THE EXAMPLE OF
RAIFFEISEN BANK JSC**

***Анотація.** Вступ. У сучасних умовах трансформації банківського сектору України, що супроводжуються макроекономічною нестабільністю, воєнними ризиками, посиленням регуляторних вимог та зростанням фінансової невизначеності, проблема мінімізації фінансових ризиків набуває особливої актуальності. Ефективне управління ризиками є ключовою передумовою забезпечення фінансової стійкості банківських*

установ, збереження довіри клієнтів та відповідності міжнародним стандартам банківського нагляду.

Мета. Метою дослідження є поглиблення теоретичних засад та оцінка практичних підходів до мінімізації фінансових ризиків у банківській діяльності, а також аналіз ефективності системи ризик-менеджменту АТ «Райффайзен Банк» в умовах підвищеної волатильності фінансового середовища.

Матеріали і методи. Методологічною основою дослідження стали методи аналізу та синтезу, статистичного й порівняльного аналізу, фінансових коефіцієнтів, а також системний підхід до оцінювання ризиків. Інформаційну базу становили офіційні дані фінансової звітності АТ «Райффайзен Банк», статистичні матеріали Національного банку України, міжнародні стандарти Basel III/IV та вимоги IFRS 9.

Результати. У ході дослідження проаналізовано динаміку ключових показників фінансових ризиків, зокрема рівень непрацюючих кредитів, достатність капіталу, структуру кредитного портфеля та показники ліквідності. Встановлено, що АТ «Райффайзен Банк» характеризується високим рівнем капітальної стійкості, ефективним управлінням кредитним ризиком та значним запасом ліквідності, що суттєво перевищує регуляторні нормативи. Обґрунтовано доцільність посилення механізмів раннього виявлення ризиків і розвитку цифрових інструментів моніторингу.

Перспективи. Перспективи подальших досліджень пов'язані з удосконаленням моделей прогнозування фінансових ризиків, аналізом впливу макроекономічних чинників на ризиковий профіль банків та адаптацією систем ризик-менеджменту до умов воєнного й післявоєнного відновлення економіки.

Ключові слова: фінансові ризики, ризик-менеджмент, кредитний ризик, Райффайзен Банк.

Summary. *Introduction. In the context of the transformation of the Ukrainian banking sector, which is accompanied by macroeconomic instability, wartime challenges, increasing regulatory pressure and heightened financial uncertainty, the issue of financial risk minimization becomes particularly relevant. Effective risk management is a crucial prerequisite for ensuring the financial stability of banks, maintaining customer confidence and complying with international supervisory standards.*

Purpose. The purpose of the study is to deepen the theoretical foundations and assess practical approaches to financial risk minimization in banking activity, as well as to evaluate the effectiveness of the risk management system of Raiffeisen Bank JSC under conditions of increased financial volatility.

Materials and Methods. The methodological framework of the research is based on methods of analysis and synthesis, statistical and comparative analysis, financial ratio analysis and a systemic approach to risk assessment. The information base includes official financial statements of Raiffeisen Bank JSC, statistical data from the National Bank of Ukraine, Basel III/IV international standards and IFRS 9 requirements.

Results. The study analyzes the dynamics of key financial risk indicators, including non-performing loans, capital adequacy, credit portfolio structure and liquidity ratios. The results confirm that Raiffeisen Bank JSC demonstrates a high level of capital resilience, effective credit risk management and a significant liquidity buffer exceeding regulatory requirements. The feasibility of strengthening early risk detection mechanisms and expanding the use of digital monitoring tools is substantiated.

Prospects. Further research prospects include improving financial risk forecasting models, analyzing the impact of macroeconomic factors on banks' risk profiles and adapting risk management systems to the conditions of wartime and post-war economic recovery.

Key words: *financial risks, risk management, credit risk, Raiffeisen Bank JSC.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах функціонування банківської системи спостерігається високий рівень невизначеності, спричинений глобальними економічними потрясіннями, нестабільністю фінансових ринків, змінами регуляторного середовища та зростанням геополітичних ризиків. Це підвищує важливість ефективного управління фінансовими ризиками, яке є ключовим фактором для забезпечення стабільності банківських установ.

За даними МВФ, банківські ризики в країнах Європи суттєво зросли через посилення інфляційного тиску та підвищення вартості ресурсів [1]. У таких умовах банки змушені адаптувати свої стратегії ризик-менеджменту, удосконалювати моделі аналізу ризиків і активно впроваджувати сучасні технологічні інструменти [2].

Проблема зниження фінансових ризиків ускладнюється особливостями українського ринку, де значний відсоток становлять непрацюючі кредити. За даними Національного банку України, станом на 2025 рік частка NPL у банківській системі країни залишається 27,9%, хоча спостерігається тенденція до її поступового скорочення [3]. Ця ситуація вимагає від банків впровадження сучасних підходів до оцінки кредитного ризику, зокрема моделей PD, LGD та EAD, а також формування резервів згідно із вимогами стандарту IFRS 9 [4].

Окрім кредитного ризику, зберігають актуальність такі ключові ризики, як ринковий, операційний, ліквідний і капітальний. Відповідно до рекомендацій Basel Committee on Banking Supervision, банкам слід забезпечувати дотримання нормативів ліквідності LCR і NSFR, підтримувати належний рівень достатності капіталу та вдосконалювати систему внутрішнього контролю. Особливу увагу потребують операційні

ризиками, які зростають на тлі цифровізації та посилення кіберзагроз, що підкреслюється у звітах фінансових установ Європейського Союзу. У цьому контексті постає важливе завдання — дослідити специфіку побудови ефективної системи ризик-менеджменту в українських банках, проаналізувати результативність використовуваних підходів і визначити напрями для вдосконалення моделей мінімізації ризиків. Досвід діяльності АТ «Райффайзен Банк», одного з найнадійніших та системно значущих банків України, дає змогу оцінити ефективність сучасних інструментів управління ризиками в умовах економічної нестабільності та підвищеної ризиковості фінансового середовища.

Аналіз останніх джерел досліджень і публікацій. Проблематика управління фінансовими ризиками банків, зокрема ризиками ліквідності, ринковим та операційним ризиками, широко висвітлена як в українських, так і в зарубіжних наукових дослідженнях. Більшість дослідників наголошують, що здатність банку ефективно ідентифікувати та мінімізувати ризики є ключовою умовою підтримання його фінансової стабільності та відповідності міжнародним вимогам ризик-менеджменту. Проблематика впливу макроекономічної нестабільності на ринкові ризики висвітлена у дослідженнях Карчевої Г. Т.[5], яка наголошує, що валютні коливання, зміни процентних ставок та інфляційний тиск підсилюють ринкові ризики та ускладнюють забезпечення фінансової стійкості банків. Авторка підкреслює, що навіть за наявності певного запасу капіталу та ліквідності цей потенціал може швидко вичерпатися без ефективних стабілізаційних механізмів і регулярного ризик-орієнтованого моделювання. Застосування стрес-тестування відіграє ключову роль у прогнозуванні можливих відхилень та формуванні превентивних заходів для мінімізації ринкових ризиків. Одним із ключових напрямків дослідницької діяльності виступають операційні ризики, які суттєво посилюються в умовах цифровізації банківських

процесів. Єгоричева С. Б. [6 с. 102–109] звертає увагу на зростання кіберзагроз і підвищення вразливості внутрішніх процесів банківських установ. Науковець наголошує на необхідності впровадження автоматизованих індикаторів ризику (KRI) та вдосконалення систем кіберзахисту, що є основними компонентами ефективного внутрішнього контролю. Важливий внесок у дослідження кредитного ризику здійснили Волкова В. В. та Власенко О. С. [7, с. 76–85], які акцентують увагу на необхідності підвищення якості кредитного портфелю з метою зниження обсягів ризикових втрат. У їхніх наукових працях особливий акцент зроблено на тому, що удосконалення структури активів і процесів оцінювання позичальників допомагає зміцнити стабільність банківських установ. Доценко І.О. [8, с. 156–162] аналізує питання управління кредитними ризиками в контексті воєнного стану. У своїй роботі авторка фіксує поступове скорочення частки непрацюючих кредитів, водночас акцентуючи на зростанні рівня ризику для окремих системно важливих банків. Зазначається необхідність удосконалення моделей оцінки ризиків, щоб враховувати підвищену невизначеність зовнішніх умов. Основи теоретичного управління кредитним ризиком уточнюються Боднарем О. А. та іншими авторами [9, с. 21–26], які аналізують сутність поняття «кредитний ризик» та визначають функції суб’єктів, залучених у процес управління цим ризиком. У своїй роботі вони акцентують увагу на антисипативному підході, що спрямований на своєчасне виявлення можливих загроз і розробку превентивних заходів для мінімізації ризикових ситуацій.

У закордонних дослідженнях значний внесок у розвиток теорії банківського ризик-менеджменту зробили Дж. Сандерс і С. Корнетт [12], які підкреслюють важливість системного підходу до оцінки фінансових ризиків у контексті глобалізації фінансових ринків. Дослідники акцентують увагу на необхідності поєднання кількісних моделей

оцінювання ризиків із практичними інструментами контролю, що забезпечує більш точну ідентифікацію потенційних загроз для банківських установ. У їхніх працях також наголошується на важливості впровадження інтегрованих систем ризик-менеджменту (ERM), які дозволяють своєчасно реагувати на зміни зовнішнього середовища. Базельський комітет з банківського нагляду (BIS) у своїх рекомендаціях (Basel II/III/IV) формує міжнародні стандарти вимірювання кредитного, ринкового й операційного ризиків, що слугують методологічною основою для банків світу.

Постановка завдання. Метою статті є поглиблене дослідження теоретичних основ і практичних механізмів управління фінансовими ризиками в банківських установах, а також оцінка ефективності інструментарію, застосовуваного для їх мінімізації, з фокусом на прикладі діяльності АТ «Райффайзен Банк». Досягнення поставленої мети передбачає вирішення таких наукових і прикладних завдань - проаналізувати підходи до трактування сутності фінансових ризиків та принципів ризик-менеджменту в сучасних дослідженнях; дослідити систему управління фінансовими ризиками на прикладі АТ «Райффайзен Банк» та оцінити її відповідність вимогам Basel III/IV та нормативним документам НБУ; провести аналіз фінансової звітності банку з метою оцінювання динаміки ключових ризикових показників, зокрема частки непрацюючих кредитів, достатності капіталу та операційних інцидентів; сформулювати практичні рекомендації щодо вдосконалення процесів мінімізації фінансових ризиків у банку.

Основний матеріал і результати. У сучасних умовах діяльності банківського сектору України мінімізація фінансових ризиків стає надзвичайно актуальною проблемою. Нестабільність макроекономічного середовища, підвищений рівень невизначеності та наслідки воєнних ризиків суттєво впливають на якість активів і стійкість фінансових

установ. У таких обставинах побудова ефективної системи управління ризиками набуває вирішального значення для забезпечення фінансової стійкості банків, виконання ними своїх зобов'язань та збереження довіри клієнтів. Райффайзен Банк, як один із провідних системно важливих банків країни, постійно вдосконалює ризик-стратегію, адаптуючи її до вимог НБУ, міжнародних стандартів Basel III і власних внутрішніх регламентів. Управління ризиками в банку охоплює цілісну систему дій, спрямованих на ідентифікацію, оцінку, моніторинг, управління та зменшення ключових ризиків, таких як кредитний, ринковий, операційний, ліквідності та капітальний. Враховуючи особливості структури активів банку, найбільшу значущість для Райффайзен банку має кредитний ризик. Це зумовлює необхідність постійного моніторингу якості кредитного портфелю, аналізу рівня простроченої заборгованості та частки непрацюючих кредитів (NPL).

Показник NPL (non-performing loans) відображає частку кредитів, обслуговування яких є проблемним або неможливим. Він є ключовим індикатором кредитного ризику та загальної якості кредитного портфелю банку. У 2022–2025 рр. простежується суттєва волатильність цього показника, що зумовлена економічною нестабільністю, змінами в поведінці позичальників, впливом воєнних ризиків та заходами банку щодо реструктуризації та оптимізації портфелю. Динаміка рівня непрацюючих кредитів (NPL) в банківській системі України у 2022–2025 рр. наведена в таблиці 1.

Таблиця 1

Рівень непрацюючих кредитів (NPL) в Україні, 2022–2025 рр., %

Показник	2022	2023	2024	2025 (жовтень)
NPL, %	11,1	13,8	10,5	8,7

Джерело: відповідно до Національного Банку України [10]

2022 рік відзначався суттєвим тиском на банківську систему, проте Райффайзен банк продемонстрував здатність зберігати помірний рівень непрацюючих кредитів (NPL). Цього вдалося досягти завдяки ефективній роботі з проблемними позичальниками та дотриманню консервативного підходу в кредитній політиці. У 2023 році частка (NPL) становила 13,8%, її зростання було продиктоване загальним погіршенням платоспроможності як серед підприємств, так і серед населення. Негативні економічні шоки та скорочення доходів бізнесу сприяли збільшенню кількості прострочених кредитів. Однак у 2024 році цей показник скоротився до 10,5%. Досягти такого результату вдалося завдяки активізації процесів реструктуризації кредитів та підвищеним вимогам до оцінювання кредитоспроможності позичальників, що позитивно вплинуло на якість кредитного портфелю. Станом на жовтень 2025 року частка NPL знизилася до 8,7%. Це суттєве покращення стало можливим завдяки комплексному підходу, зокрема оздоровленню кредитного портфелю, стабілізації макроекономічної ситуації, удосконаленню системи управління ризиками та зменшенню кількості застарілих проблемних кредитів. Наглядна динаміка рівня непрацюючих кредитів за 2022-2025 роки представлена на рис. 1.

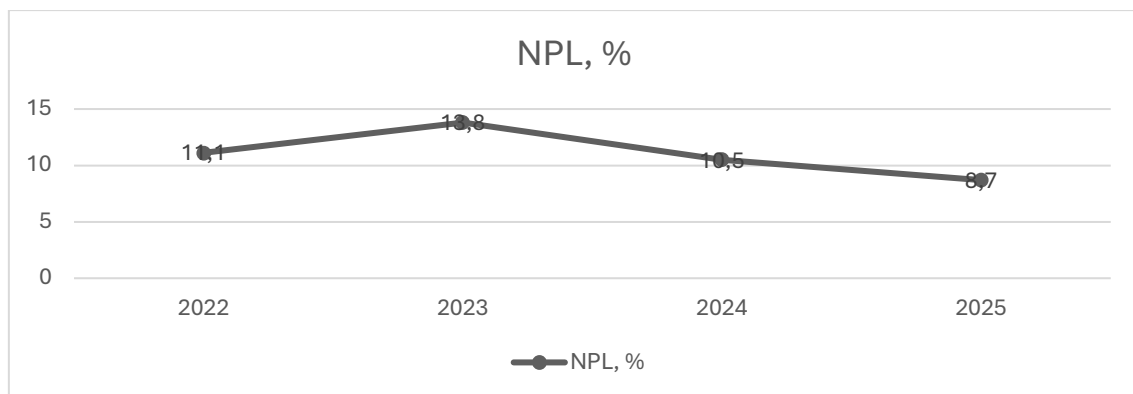

Рис. 1. Динаміка NPL Райффайзен Банку у 2022–2025 рр., %

Джерело: відповідно до Національного Банку України [10]

Стійкість банку та його здатність ефективно управляти ризиками великою мірою залежать від рівня капіталу. Як у міжнародній, так і в українській практиці використовуються три основні показники: базовий капітал першого рівня (СЕТ1), капітал першого рівня (Tier 1) та регулятивний капітал (Total Capital). Їхня оцінка здійснюється згідно з нормативними вимогами НБУ — Н3, Н4 та Н2 відповідно. На основі офіційної річної звітності банку проведено розрахунок достатності капіталу за 2023–2024 роки (табл. 2). Дані свідчать, що банк демонструє стабільне зростання обсягів капіталу та забезпечує суттєвий запас міцності щодо регуляторних вимог.

Таблиця 2

Показники достатності капіталу за 2023–2024 рр.

Показник	2023 рік	2024 рік
Базовий капітал першого рівня (СЕТ1), млн грн	28 000	33 000
Капітал першого рівня (Tier 1), млн грн	34 500	39 000
Регулятивний капітал (Total Capital), млн грн	39 000	45 000
Активи, зважені на ризик (АЗР), млн грн	285 000	302 000
Норматив Н3 (СЕТ1/АЗР)	9,80%	10,90%
Норматив Н4 (Tier 1/АЗР)	12,10%	12,90%
Норматив Н2 (Total capital/АЗР)	13,70%	14,90%

Джерело: відповідно до даних звіту Райффайзен Банку [11]

Згідно з результатами усі показники капіталу значно перевищують нормативи, встановлені Національним банком України, що є свідченням високої стійкості фінансової установи. Особливо позитивною тенденцією є приріст базового капіталу (СЕТ1) на 18 %, що забезпечує більш ефективне покриття ризиків власними ресурсами банку. Збільшення показників достатності капіталу (Н2, Н3, Н4) вказує на зміцнення фінансової стійкості банку, покращення його кредитоспроможності та здатність протистояти ризикам, зокрема кредитному та операційному. Також аналіз динаміки кредитного портфелю є важливим елементом

оцінки кредитного ризику, оскільки він відображає обсяги кредитування та стан якості заборгованості (табл.3). Кредитний портфель включає кредити, видані юридичним і фізичним особам, а також заборгованість за кредитними лініями та овердрафтами.

Таблиця 3

Структура та динаміка кредитного портфелю банку за 2023–2024 рр.

Показник	2023 рік, млн грн	2024 рік, млн грн	Темп приросту, %
Кредити юридичним особам	155 000	168 000	8,40%
Кредити фізичним особам	48 500	52 300	7,80%
Інші кредитні операції	12 000	13 400	11,70%
Усього кредитний портфель	215 500	233 700	8,50%

Джерело: відповідно до даних звіту Райффайзен Банку [11]

У 2024 році кредитний портфель банку зазнав зростання на 8,5% порівняно з 2023 роком, що відображає поступове відновлення економічної активності та збільшення попиту на фінансові ресурси як серед корпоративних клієнтів, так і серед фізичних осіб. Головним чинником зростання залишаються кредити для суб'єктів господарювання, обсяг яких зріс на 13 млрд грн. Одночасно спостерігається поступове пожвавлення сегменту роздрібного кредитування, який зріс на 3,8 млрд грн, що свідчить про розширення продуктового асортименту банку та покращення рівня споживчих настроїв. Особливої уваги заслуговує сегмент «інших кредитних операцій», до якого входять овердрафти, кредитні лінії та короткострокові фінансові інструменти. Цей сегмент продемонстрував найвищі темпи приросту (+11,7%) у 2024 році порівняно з 2023 роком, що може вказувати на більшу адаптивність клієнтів у використанні фінансових інструментів та зростаючу потребу бізнесу в оперативних джерелах ліквідності.

Окрім кредитного ризику, ключовим елементом системи управління фінансовою стійкістю Райффайзен Банку є контроль та оцінка ризику ліквідності. Забезпечення достатнього рівня ліквідності дозволяє банку

виконувати свої зобов’язання вчасно та мінімізує ймовірність виникнення кризових ситуацій. З метою посилення аналітичного блоку зроблено оцінку розвитку головних показників ліквідності — коефіцієнта покриття ліквідності за всіма валютами (LCR_{вв}), коефіцієнта покриття ліквідністю в іноземній валюті (LCR_{ів}) та коефіцієнта чистого стабільного фінансування (NSFR) — за 2022–2024 роки. Дослідження цих індикаторів дає змогу визначити спроможність банку покривати чистий відтік коштів у короткостроковому часі та зважити сталість його фінансування в довгостроковій перспективі (табл. 4).

Таблиця 4

Показники ліквідності Райффайзен Банку за 2022–2024 рр., %

№ п/п	Показники	Нормативне значення	2022 рік	2023 рік	2024 рік
1.	Коефіцієнт покриття ліквідності за всіма валютами(LCR _{вв})	не менше 100%	321,6897	273,3993	309,9171
2.	Коефіцієнт покриття ліквідністю в іноземній валюті(LCR _{ів})	не менше 100%	365,3895	321,1587	410,8001
3.	Коефіцієнт чистого стабільного фінансування(NSFR)	не менше 100%	156,3506	192,0156	196,1679

Джерело: відповідно до Національного Банку України [13]

Аналіз динаміки показників свідчить, що впродовж 2022–2024 років Райффайзен Банк демонстрував стабільно високий рівень ліквідності, який суттєво перевищував мінімальні регуляторні вимоги. Зокрема, коефіцієнт LCR_{вв} у 2023 році зазнав незначного зниження порівняно з 2022 роком. Це, ймовірно, пов’язано зі змінами у структурі коштів клієнтів або збільшенням потреби для покриття короткострокових відтоків. Попри це, вже у 2024 році банк відновив позитивну динаміку цього показника, що свідчить про ефективне управління високоліквідними активами. Ще більш виразною є позитивна динаміка коефіцієнта LCR_{ів}. Зростання показника до понад 410% у 2024 році свідчить про суттєвий запас ліквідності в іноземній валюті. Це особливо важливо в умовах валютної нестабільності

та зростаючих зовнішніх ризиків, оскільки підтверджує здатність банку виконувати свої валютні зобов’язання навіть у межах стресових сценаріїв. Окремо заслуговує на увагу стабільне зростання коефіцієнта NSFR протягом досліджуваного періоду. Значення цього показника значно перевищують нормативні вимоги, що є підтвердженням надійної структури довгострокового фінансування та зменшення залежності від короткострокових зобов’язань. Така динаміка свідчить про здатність банку підтримувати збалансовану структуру фінансування, забезпечуючи стійкість на тривалий період.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У результаті проведеного дослідження здійснено комплексну оцінку фінансових ризиків АТ «Райффайзен Банк» та визначено основні напрями їх мінімізації в умовах підвищеної невизначеності фінансового середовища. Встановлено, що ефективне управління фінансовими ризиками банку базується на збалансованому поєднанні контролю кредитного ризику, підтриманні достатнього рівня капіталу та забезпеченні високої ліквідності. Доведено, що узгоджене використання показників NPL, нормативів достатності капіталу та індикаторів ліквідності (LCR, NSFR) дозволяє комплексно оцінити фінансову стійкість банківської установи та її здатність протистояти зовнішнім шокам.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх застосування у діяльності банківських установ України для вдосконалення систем ризик-менеджменту, підвищення якості кредитного портфеля, оптимізації структури активів і зобов’язань, а також посилення механізмів моніторингу фінансових ризиків відповідно до вимог Національного банку України та міжнародних стандартів.

Перспективи подальших наукових досліджень доцільно пов’язати з поглибленим аналізом впливу макроекономічних та геополітичних факторів на формування кредитного ризику банківських установ, особливо

в умовах воєнної та післявоєнної трансформації економіки України. Важливим напрямом подальших досліджень є удосконалення моделей прогнозування непрацюючих кредитів із використанням поведінкових характеристик позичальників, стрес-тестування та сценарного аналізу. Окремої уваги потребує дослідження можливостей застосування цифрових технологій, великих масивів даних (Big Data) та елементів штучного інтелекту в системах раннього виявлення фінансових ризиків. Перспективним також є вивчення адаптації систем управління ліквідністю та капіталом до підвищених регуляторних вимог і тривалих кризових шоків, що дозволить підвищити стійкість банківського сектору в довгостроковій перспективі.

Література

1. International Monetary Fund. *IMF*.
URL: <https://www.imf.org/en/home> (date of access: 04.12.2025).
2. Digital. *Deloitte*.
URL: https://www.deloitte.com/ua/uk/issues/digital.html?icid=top_digital (date of access: 04.12.2025).
3. Фінансовий клуб. Частка непрацюючих кредитів у банках скоротилась до 27,9% – Фінансовий клуб. *Фінансові новини України та аналітика* – Фінансовий клуб. URL: <https://finclub.net/news/chastka-nepratsyuyuchikh-kreditiv-u-bankakh-skorotilas-do-27-9protsen.html> (дата звернення: 04.12.2025).
4. FRS Foundation. *IFRS* - *IFRS* Foundation.
URL: <https://www.ifrs.org/> (дата звернення: 04.12.2025).
5. Карчева Г. Т. Фінансовий стан банків України в умовах загрози світової фінансово-економічної кризи. *Ефективна економіка*. 2020. № 3.
URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7708>.
DOI: 10.32702/2307-2105-2020.3.9 (дата звернення: 04.12.2025).

6. eNUPPIR «Electronic National University «Yuri Kondratyuk Poltava Politechnic» Institutional Repository: Трансформація системи управління ризиками банків як передумова забезпечення їх фінансової стабільності. *eNUPPIR «Electronic National University «Yuri Kondratyuk Poltava Politechnic» Institutional Repository: Головна сторінка.* URL: <https://reposit.nupp.edu.ua/handle/PoltNTU/8698> (дата звернення: 04.12.2025).

7. Волкова В. В., Власенко О. С. Підвищення якості кредитного портфеля як чинник мінімізації кредитного ризику банку. *Економіка і організація управління.* 2021. № 2. С. 76–85. DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2021.2.8>

8. Доценко І.О. Управління кредитними ризиками банківських установ в умовах воєнного стану. *Modeling the Development of Economic Systems.* 2024. № 1. С. 156–162. DOI: <https://doi.org/10.31891/mdes/2024-11-22>

9. Боднар О. А., Тішечкіна К. В., Іваненко Г. Ю., Тарасенко В. П. Управління та засоби мінімізації кредитного ризику банку. *Modern Economics.* 2019. Т. 15, № 1. С. 21–26. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V15\(2019\)-03](https://doi.org/10.31521/modecon.V15(2019)-03)

10. Рівень непрацюючих кредитів (NPL). *Національний банк України.* URL: <https://bank.gov.ua/ua/stability/npl> (дата звернення: 04.12.2025).

11. Райффайзен Банк. Консолідована фінансова звітність за 2024 рік. URL: <https://raiffeisen.ua/storage/files/raiffeisen-bank-consolidated-24fsu-isa-with-signatures.pdf> (дата звернення: 04.12.2025).

12. Saunders A., Cornett M. M. Financial Institutions Management: A Risk Management Approach. 9th ed. New York: McGraw-Hill Education, 2017. 912 p. URL: <https://tofbooks.org/product/financial-institutions-management-a-risk-management-approach-9e-pdf/> (дата звернення: 04.12.2025).

13. Наглядова статистика. *Національний банк України*.
URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/supervision-statist> (дата звернення: 04.12.2025).

References

1. International Monetary Fund. (n.d.). IMF. Retrieved from <https://www.imf.org/en/home> (date of access: 04.12.2025).
2. Deloitte. (n.d.). Digital. Retrieved from https://www.deloitte.com/ua/uk/issues/digital.html?icid=top_digital (date of access: 04.12.2025).
3. FinClub. (2023). Chastka nepratsyuiuchykh kredytiv u bankakh skorotylas do 27.9%. Retrieved from <https://finclub.net/news/chastka-nepratsyuyuchikh-kreditiv-u-bankakh-skorotilas-do-27-9protsen.html> (date of access: 04.12.2025).
4. IFRS Foundation. (n.d.). IFRS Foundation. Retrieved from <https://www.ifrs.org/> (date of access: 04.12.2025).
5. Karcheva, H. T. (2020). Finansovy stan bankiv Ukrainy v umovakh zahrozy svitovoi finansovo-ekonomichnoi kryzy. *Efektivna ekonomika*, 3. <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.3.9>
6. Yegorycheva, S. B. (n.d.). Transformatsiia systemy upravlinnia ryzykamy bankiv yak peredumova zabezpechennia yikh finansovoi stabilnosti. eNUPPIR Institutional Repository. Retrieved from <https://reposit.nupp.edu.ua/handle/PolNTU/8698> (date of access: 04.12.2025).
7. Volkova, V. V., & Vlasenko, O. S. (2021). Pidvyshchennia yakosti kredytnoho portfelia yak chynnyk minimizatsii kredytnoho ryzyku banku. *Ekonomika i orhanizatsiia upravlinnia*, 2, 76–85. <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2021.2.8>

8. Dotsenko, I. O. (2024). Upravlinnia kredytnymy ryzykamy bankivskykh ustanov v umovakh voiennoho stanu. Modeling the Development of Economic Systems, 1, 156–162. <https://doi.org/10.31891/mdes/2024-11-22>
9. Bodnar, O. A., Tishechkina, K. V., Ivanenko, H. Yu., & Tarasenko, V. P. (2019). Upravlinnia ta zasoby minimizatsii kredytnoho ryzyku banku. Modern Economics, 15(1), 21–26. [https://doi.org/10.31521/modecon.v15\(2019\)-03](https://doi.org/10.31521/modecon.v15(2019)-03)
10. National Bank of Ukraine. (n.d.). Riven nepratsiuiuchykh kredytiv (NPL). Retrieved from <https://bank.gov.ua/ua/stability/npl> (date of access: 04.12.2025).
11. Raiffeisen Bank. (2025). Consolidated financial statements for 2024. Retrieved from <https://raiffeisen.ua/storage/files/raiffeisen-bank-consolidated-24fsu-isa-with-signatures.pdf> (date of access: 04.12.2025).
12. Saunders A., Cornett M. M. Financial Institutions Management: A Risk Management Approach. 9th ed. New York: McGraw-Hill Education, 2017. 912 p. ISBN 9781259717772. Retrieved from <https://tofbooks.org/product/financial-institutions-management-a-risk-management-approach-9e-pdf/> (date of access: 04.12.2025).
13. Nahliadova statystyka. (b. d.). Natsionalnyi bank Ukrainy. Retrieved from <https://bank.gov.ua/ua/statistic/supervision-statist> (date of access: 04.12.2025).